

РЕШЕНИЕ

№ 3631

гр. София, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 41 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА

при участието на секретаря НИКОЛЕТА СТ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА Гражданско дело № 20231110138290 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава осемнадесета, раздел I, чл. 235 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от М. Р. К., с която е предявен иск с правно основание чл. 432 КЗ срещу ЗД „Б. за сумата от 2000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди от пътнотранспортно произшествие, настъпило на 23.01.2023 г. в гр. София, по ул. „Д.“ в района на кръстовището с ул. „Самара“. Претендира се и законната лихва от 31.01.2023 г. до окончателното изплащане, както и разноските по делото.

Ищецът твърди, че на 23.01.2023 г. около 19:30 ч. в гр. София, по ул. „Д.“, в района на кръстовището с ул. „Самара“, с посока на движение от ул. „Нов ден“ към ул. „Бизнес парк София“, Ю. Я. К., управлявайки лек автомобил марка „Ауди“, м.“, с рег. № ., нарушил правилата за движение, като навлязъл в кръстовището и не пропуснал движещия се от дясно М. Р. К., който управлявал лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Г.“, с рег. № . по ул. „Самара“, с посока на движение от бул. „Александър Малинов“ към ул. „Филип Аврамов“. Поддържа, че се е движил по пътя с предимство, което му е било отнето, поради което било причинено ПТП. Поддържа, че пътното платно на ул. „Д.“ в района на кръстовището с ул. „Самара“, се състои от пътни ленти, разделени с двойна непрекъсната линия, като във всяка посока били налице две пътни ленти. В следствие на ПТП, на водача М. Р. К. били нанесени увреждания, изразяващи се в **повърхностна рана на окосмената част на главата, контузна рана на окосмената част на главата и подкожен хематом вляво париеално**. След инцидента, пострадалият водач /настоящ ищец/ бил откаран от медицински екип в болнично заведение, където след извършени образни изследвания и консултации със специалисти, му били поставени горепосочените диагнози. Освободен бил от лечебното заведение, с назначена медикаментозна терапия и указания за следене на общото му състояние. След настъпилото ПТП, ищецът се намирал в тежко физическо и здравословно състояние, а причинените увреждания довели до силни и продължителни

болки в увредената област. Стрданията на ищеца били във връзка с болките от травматичните увреждания в областта на главата, като се наблюдавало периодично силно главоболие, което водело до бързо уморяване и усещане за непълноценност. Процесът на възстановяване бил съпроводен от непрестанни болки в областта на главата. Сочил, че нараняванията довели до продължителни физически страдания и други отрицателни преживявания – слабост, сънуване на кошмари, свързани с пътния инцидент, лесна раздразнителност, безпокойство и притеснение. Ищецът твърдил, че преодолял трудно стреса от инцидента, тъй като не можел да спи спокойно, изпитвал продължително безпокойство, страхувал се да пътува в автомобил, изпаднал в състояние на тревожност и потиснатост – симптоми, които преди процесното ПТП не били налице. Претърпените от ищеца болки и страдания, ежедневните затруднения в бита, които ищецът твърдил, че понася от момента на събитието, негативното отражение на травмите в продължителния процес на възстановяване водели до срыв на самочувствието му и до тежък психически шок. Посочва се, че във връзка с ПТП било образувано досъдебно производство № 11021/2023 г. по описа на СДВР, пр.пр. № 2638/2023 г. по описа на Софийска районна прокуратура. Извежда, че относно управлението от виновния водач - Ю. Я. К., л.а. марка „Ауди“, м.„, с рег. № ., бил налице договор за застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП с ответника, съгласно полица № BG/02/122002270601, с период на валидност от 02.08.2022 г. до 01.08.2023 г., с оглед което и ответникът носел отговорност за причинените му вреди. Застрахователят бил поканен да заплати обезщетение на увреденото лице, но плащане не постъпило, с оглед на което ищецът моли ответникът да бъде осъден да заплати сумата от 2000 лева, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 31.01.2023 г. до окончателното изплащане. Претендира разноски.

Ответникът оспорва предявения иск по основание и размер. Признава, че е налице сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на л.а. марка „Ауди“, м.„, с рег. № .. Оспорва механизма на ПТП, като посочва, че единственото доказателство относно същия е констативният протокол, който не се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно обстоятелствата, при които е настъпило ПТП. Поддържа, че не са осъществени елементите от фактическия състав на деликта, както и че е налице „случайно събитие“, съответно липсва нарушение на правилата на ЗДвП. Въвежда възражение за съпричиняване с твърдения, че увреденият водач не е бил с поставен предпазен колан, както и че се е движел с несъобразена с пътните условия скорост, не е намалил същата и съответно не се е съобразил с интензивността на движението по смисъла на чл. 20, ал. 2 ЗДвП. Посочва, че съгласно представената медицинска документация, ищецът не е пострадал с твърдения интензитет и не било необходимо никакво лечение, т.е. същият е физически здрав, а твърдените болки и страдания са преувеличени, тъй като не е получил мтежки увреждания и е можел да се обслужва сам. Твърди, че не са налице доказателства за настъпили усложнения и за наличието на травматични увреждания. Оспорва продължителността на оздравителния процес, а ако същата бъде установена, да се счита, че е следствие от поведението на увредения и неспазването на медицинските предписания, както и на наличието на несвързани с процесното събитие предходни заболявания. По изложените съображения моли за отхвърляне на иска, евентуално за уважаване на същия в намален размер.

Софийски районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените от ищеца твърдения и възраженията на насрещната страна, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Основателността на исковата претенция се обуславя от установяване по делото на следните юридически факти: ответникът да е застраховател по застраховка

„Гражданска отговорност“ за автомобил, като в срока на действие на договора, вследствие на противоправното и виновно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил, да е настъпило застрахователно събитие, покрит риск по сключения договор, в причинна връзка с което ищецът е претърпял неимуществени вреди (болки и страдания), причинени от настъпилите от събитието телесни увреждания, техният интензитет и продължителност.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже правоизключващите обстоятелства, въведени в отговора, включително и възражението си за съпричиняване на вредите от страна на ищеца, както и да обори презумпцията за вина на водача на л.а. марка „Ауди“, м.“, с рег. № . при процесното ПТП.

С оглед становището на ответника, заявено с отговора на исковата молба, с доклада по делото съдът е отделил за БЕЗСПОРНО и НЕНУЖДАЕЩО се от ДОКАЗВАНЕ в производството обстоятелството, че за л.а. марка „Ауди“, м.“, с рег. № ., е бил налице договор за застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП, сключен с ответника ЗД „Б., съгласно полица № BG/02/122002270601, с период на валидност от 02.08.2022 г. до 01.08.2023 г.

В хода на съдебното дирене, проведено пред настоящата инстанция, е приет констативен протокол за ПТП с пострадали лица № К-46, от който се установява, че на 23.01.2023 г. около 19:30 ч. в гр. София, на ул. „Д.“ в района на кръстовището с ул. „Самара“ между л.а. „Ауди 80“, рег. № ., управляван от Ю. Я. К. и л.а. „Фолксваген Голф“, рег. № ., управляван от ищеца, е настъпило ПТП. Длъжностното лице, посетило събитието, е описало видимите щети по двете МПС, настъпили в резултат от инцидента. Като обстоятелства и причини за настъпване на произшествието в протокола е отразено следното: лек автомобил „Ауди 80“ с водач Ю. Я. К. се движел по ул. „Д.“ с посока на движение от ул. „Нов ден“ към Бизнес парк София и в района на кръстовището с ул. „Самара“ участва в ПТП с движещия се по ул. „Самара“ с посока на движение от бул. „Ал. Малинов“ към ул. „Филип Аврамов“ лек автомобил „Фолксваген Голф“, управляван от ищеца. В протокола е записано, че ищецът е бил прегледан в УМБАЛ „Света Анна“ и е бил освободен с диагноза „Контузна рана на глава челно в ляво“.

Извършен е бил оглед на местопроизшествието, въз основа на протокола от който съдът приема, че произшествието е настъпило в тъмната част на денонощието, времето е било ясно, а настилка мокра. Платното за движение на ул. „Д-р А. Москов“ е било от дребнозърнест асфалт, мокро, без дупки, неравности и наклони. Пътното платно е било съставено от по две ленти за движение във всяка посока. Ул. „Самара“ в района на произшествието е била с двупосочно движение, пътното платно е от дребнозърнест асфалт, без наклони и дуки. В посоката от ул. „Ал. Малинов“ към ул. „Ф. Арамов“ са били две пътни ленти. От четирите страни на кръстовището, образувано от ул. „Д-р А. Москов“ и ул. „Самара“ е имало пешеходни пътеки тип Зебра. В протокола за оглед са описани пътните знаци, регулиращи движението в кръстовището. Не са били установени следи от спиращен път.

Установено е от приобщената в производството медицинска документация, издадена във връзка със здравословния статус на ищеца, че след инцидента ищецът е бил транспортиран до лечебно заведение от екип на СМП, където е констатирано наличието на контузна рана на главата. Не са били установени отклонения в неврологичния статус или в хемодинамиката. На пациента не е предписана конкретна медицинска терапия. Не се твърди и не са налице данни ищецът да е губил съзнание в резултат от произшествието. Установено също наличие на подкожен ненапрегнат хематом вляво париетално, който не налага хирургично лечение.

За установяване механизма на настъпване на произшествието разпитан в

производството е водачът на лекия автомобил „Ауди“ Ю. К., който е заявил, че си спомня катастрофата, която е настъпила на кръстовището на ул. „Самара“ с ул. „Атанас Москов“. Съгласно показанията свидетелят се е движел по ул. „Атанас Москов“, спрял, за да даде предимство на два автомобила, които минали по линията на автобус 76. Огледал се надясно, не видял никой и тръгнал леко. Видял пешеходец и натиснал спирачки, след което не си спомня нищо. Не си спомня да е видял другата кола Фолксваген Голф. Същевременно споделя, че се озадачил от предупреждението на пътника до него, който казал, че идвала кола с бясна скорост и щяла ги удари, но той не могъл да реагира, защото щял да сгази пешеходеца. Чул тези думи, но не обърнал глава да погледне. Според него кръстовището било неудобно, защото ако имало коли на светофара, те правели сянка на последното платно от другата страна. Сочи, че бавно е минал през кръстовището.

Прието е заключението на съдебната автотехническа експертиза, изготвена от вещото лице инж. И. Н., което съдът кредитира като компетентно и обективно изготвено, даващо подробни и мотивирани отговори на поставени задачи въз основа на анализ на доказателствата по делото и притежаваните от експерта специални знания. Ползвайки заключението, съдът приема за установено, че лекият автомобил „Ауди 80“, управляван от свидетеля Ю. К., се е движел по ул. „Ал. Москов“ с посока към Бизнес парк София, а лек автомобил „Фолксваген Голф“, управляван от ищеца, се е движел по ул. „Самара“ с посока към ул. „Филип Аврамов“. По път с предимство се е движел ищецът. Въз основа на материалите по делото и настъпилите увреждания по двете МПС, зоната на контактния удар, мястото, на което автомобилите са намерени от служителите на Пътна полиция и теглото на автомобилите, вещото лице е посочило, че приблизителната скорост на движение на автомобилите е била в рамките на разрешената такава (50 км/ч). Според експерта от техническа гледна точка причина за настъпване на произшествието е поведението на водача на л.а. „Ауди“, който е пресякъл траекторията на движещия се по пътя с предимство водач на л.а. „Фолксваген“, вследствие на което между двата автомобила е настъпило произшествие в зоната на кръстовището. Доколкото по делото липсват данни в обратна насока, вещото лице е възприело, че двамата водачи са имали видимост един към друг, като при движение в тъмната част на денонощието с включени къси светлини е следвало да са могли да се възприемат взаимно. Вещото лице е изчислило опасните зони за спиране и на двата автомобила, като е достигнало до извод, че ищецът вече се е намирал в опасната зона за спиране в момента, в който водачът на лек автомобил Ауди е навлязъл в кръстовището, с оглед което и не е имал възможност са предотврати удара чрез спиране. Съгласно заключението, управляваният от ищеца автомобил фабрично е бил снабден с предпазни колани.

Въз основа на събраните доказателства относно механизма на настъпване на произшествието съдът намира, че следва да посочи, че дава вяра на съставените от компетентните органи за събитието писмени документи и заключението на вещото лице по САТЕ, като приема, че водачът на лек автомобил „Ауди 80“ с поведението си, не пропускайки движещия се по пътя с предимство водач на лек автомобил „Фолксваген Голф“, е нарушил правилата на чл. 25, ал. 2, чл. 47, чл. 50, ал. 1 ЗДвП и е станал причина за настъпване на произшествието. В тази връзка съдът намира за необходимо да посочи, че не кредитира показанията на разпитания свидетел К.. Същите съдържат противоречия и неточности и не съответстват на останалите събрани по делото доказателства. Свидателят К. е посочил, че е спрял, за да пропусне движещи се по пътя с предимство автомобили, след което се огледал и потеглил леко. В този момент съгласно показанията на свидетеля видял пешеходец, който тръгнал да пресича и натиснал спирачките на своя автомобил. Същевременно в показанията си сочи, че пътникът, който е пътувал в автомобила, му е казал, че отдясно идва автомобил, който

ще ги удари, но свидетелят дори не погледнал в тази посока и не е имало какво да направи, защото е щял да блъсне пешеходеца. Тези данни, изнесени в показанията на свидетеля, не съответстват на пътната обстановка и регулирането на самото кръстовище, каквито се установяват от протокола за оглед на местопроезшествието и заключението на САТЕ. Установява се, че пешеходните пътеки тип Зебра са разположени от четирите страни на кръстовището, но преди него. Показанията не съответстват и на изводите на вещото лице по САТЕ. Ако водачът К. е натиснал спирачката на автомобила си, за да пропусне пешеходеца, то той изобщо не би се намирал в кръстовището и не би настъпило съприкосновение с управлявания от ищеца автомобил. От друга страна, липсва всякаква житейска логика в показанията на свидетеля, че е чул спътникът му да казва, че отдясно (т.е. по пътя с предимство) идва автомобил, който ще ги удари, но свидетелят дори не си обърнал главата в тази посока, за да погледне. Последното означава, че водачът К. не е проследявал движението на автомобилите, идващи по пътя с предимство и които съгласно ЗДвП и правилника по прилагането му е имал задължение да пропусне.

По изложените съображения съдът приема, че произшествието е настъпило поради виновното и противоправно поведение на водача на лек автомобил „Ауди 80“ Ю. К.. Следователно и доколкото между страните не е спорно, че отговорността на водача К. е била застрахована от ответника по задължителната застраховка „Гажданска отговорност“, то и предпоставките за възникване на отговорността на ответника, доколкото е установено, че ищецът е пострадал от процесното произшествие, съдът приема за несъмнено доказани.

За установяване на претърпените от ищеца телесни увреждания и неимуществените вреди, които същите са обусловили, по делото са събрани свидетелски показания и е прието заключението на съдебно-медицинска експертиза.

Въз основа на разпита на свидетеля С. Г., съжителстваща на съпругески начала с ищеца, съдът приема, че непосредствено след като се е случило произшествието ѝ се е обадил ищеца, както и нейни познати, които са се движили в автомобил, пътуващ след управлявания от М. К.. Когато пристигнала на мястото на катастрофата, видяла партньора си - главата му кървяла. Притискал мястото със салфетка. Бил притеснен и разтреперан. Не е забелязала други физически травми по него. Оплакал се, че го боли единият крак. Имал скъсани участъци по дрехите. Няма ясна представа и спомен как е излязъл от колата. На място пристигнали автомобили на Спешна помощ. Едната линейка качила ищеца, а другата - участниците от ПТП от другия автомобил. Ищецът бил приет в спешно отделение, като след преглед бил освободен. За период около седмица свидетелят правила превръзки и промивки на раната. Мисли, че раната на главата била залепена, тъй като не е имало конци за сваляне. Ищецът пиел общодостъпни болкоуспокояващи, понеже имал постоянно главоболие. Оплакванията му продължили около 10 дни, а възстановяването отнело около 2 седмици до зарастване на раната. Според свидетеля в този период ищецът бил разконцентриран, по-мълчалив, притеснен. Преживяното му се отразило негативно, тъй като му се налагало всеки ден да минава през същото кръстовище и то с детето, което е било с в автомобила и към момента на настъпване на ПТП. Съгласно показанията на свидетеля ищецът не е приемал други медикаменти освен болкоуспокояващи за главоболието и не се е налагало да посещава лекар по повод други оплаквания, свързани с инцидента.

Съдът приема за достоверни показанията на свидетеля, като при преценката на същите по реда на чл. 172 ГПК, намира, че са правдиви, последователни и логични и кореспондират с останалите събрани по делото доказателства. Не на последно място свидетелските показания пресъздават лични, непосредствени впечатления от времето на инцидента и след това, с оглед което съдът дава вяра на същите.

Прието е заключението и на съдебномедицинската експертиза, която настоящият състав на съда кредитира като обективно и компетентно изготвено от лице, притежаващи необходимите специални знания в тази област на науката. При анализа на приобщената по делото медицинска документация вещото лице съдебен лекар е установило, че в резултат от процесното ПТП ищецът е получил контузия на главата с ненапрегнат хематом вляво парietално (повърхостна травма на меките тъкани, кожа и подкожие с разкъсване на подкожните съдове и излив на кръв с оформяне на хематомна колекция с издуване на кожата); разкъсно-контужна рана в лявата парietална област на главата (засегната повърхност на кожата с разкъсване на кожните ръбове, кръвене и контаминация). Възникналите увреждания са реализирали признаците на временно разстройство на здравето, неопасно за живота, довело до болки и страдания. Този тип увреждания могат да бъдат получени при удар на лявата теменна област на главата в твърди и тъпи предмети от вътрешната тапицерия и оборудването на купето при отклонение на главата вляво. По спешност са били проведени консултативно-диагностични процедури, извършена е анти-тетанична профилактика и раната е била обработена хирургически. В случая болките са били свързани с травма на меките тъкани, подкожния хематом и нарастващия посттравматичен оток. През първите дни болката прогресивно е нараствала поради увеличаване на хематомната колекция, след което постепенно е започнало неговото резорбиране и отзвучаване на болковия синдром. Страданията са били свързани с главоболие в резултат от травмата и невъзможност за добра хигиена на главата в окосмената ѝ част поради наличието на рана. Не са налице данни за усложнения и невъзстановени увреждания. Затрудненията от битово естество са били свързани с болките в първите дни, а тези, свързани с хигиената на главата, са продължили около 2 седмици. В перспектива вещото лице е посочило, че ще остане цикатрикс (белег) в областта, където е била раната на главата. Експертът е възприел, че по време на произшествието ищецът е бил с поставен предпазен колан, като този извод е обоснован с неговата тежест на получените увреждания и липсата на травми по други части на тялото (в този смисъл са и поясненията на заключението, направени по реда на чл. 200 ГПК).

Ето защо и съдът намира, че конкретните причинени на ищеца увреждания и обема на претърпените неимуществени вреди са установени, с оглед което и същите подлежат на обезвреда.

Съгласно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Тъй като неимуществените вреди, които представляват неблагоприятно засягане на лични, нематериални блага, не биха могли да бъдат възстановени, предвиденото в закона обезщетение не е компенсаторно, а заместващо и се определя по справедливост от съда. Съгласно ППВС № 4/1968 г. понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. При определяне на това заместващо обезщетение следва да се вземе предвид обстоятелството, че от процесното ПТП ищецът, който по това време е бил на 35 години, е претърпял болки и страдания, главоболие и физически болки, свързани с нарастване на отока във връзка с образувалия се хематом, като периодът на пълното възстановяване е продължил около 2 седмици съгласно показанията на свидетеля и заключението на вещото лице по СМЕ. От приетата като компетентно изготвена и неоспорена от страните СМЕ се изяснява правнорелевантният факт, че характерът на получените от пострадалия увреди е травматичен, като същевременно освен цикатриксът от разкъсно-контужната рана, не са налице невъзстановени функции или трайни последици от уврежданията.

Настоящият съдебен състав не намира за установени по делото при условията на пълно и главно доказване твърденията на ищеца, че в резултат от процесния инцидент у него е възникнала слабост, сънувал на кошмари, свързани с пътния инцидент, че преодолял трудно стреса от инцидента, че изпитвал продължително безпокойство, че се страхувал да пътува в автомобил, както и че продължава да изпитва ежедневни значими затруднения в бита, че е бил налице с рив в самочувствието му и тежък психически шок. Тези твърдения дори се явяват опровергани от показанията на разпитания свидетел Г., което е лице от най-близкия семеен кръг на ищеца и не е изнесла пред съда данни за такива значими вредни последици, настъпили за ищеца в резултат от процесното произшествие. Свидетелят е заявила, че ищецът продължава ежедневно да минава с автомобил през процесното кръстовище, с оглед което и не може да се приеме за установено, че е преустановил управлението на автомобил или пък е изпитвал непреодолим страх да се придвижва с МПС.

За определяне на справедливия размер на обезщетението е необходимо да се отчете начинът на извършването на противоправното деяние, интензивният страх и шокът, който ищецът е преживял при удар с друг автомобил, както и че в автомобила, управляван от него, по това време се е возило малолетното му дете, което също е претърпяло травматични увреждания при произшествието /видно от съдържанието на констативния протокол за ПТП и показанията на свидетеля Г./. В тази връзка съдът приема, че тези фактори са повишили интензитета на негативните преживявания у ищеца във връзка с процесния инцидент и следва да бъдат отчетени при определяне на обезщетението, още повече силният шок и притеснението у ищеца непосредствено след инцидента са установени от показанията на разпитания свидетел. Съдът съобразява също така и конкретните социално-икономически условия към датата на процесния инцидент /м.01.2023 г./, чийто ориентир се явяват нормативно определените лимити на отговорността на застрахователя на риск "Гражданска отговорност на автомобилистите" като критерий наред с всички останали релевантни за определяне размера на обезщетението по чл. 52 ЗЗД /решение № 73 от 27.05.2014 г. по т. д. № 3343/2013 г., II Т. О. ВКС/ обстоятелства.

Съдът отчита наред с горното вида и броя увреждания, които несъмнено са установени в хода на съдебното дирене – разкъсно-контузна рана, която е имала нужда от хирургическа обработка, превързване и промиване за период около 10 дни, както и хематом на главата, свързан с оток, причинили на ищеца болки, дискомфорт вкл. и от хигиенно естество, както и обстоятелството, че от раната е останал белег, който се явява трайна последица, пряко свързана с инцидента. Въз основа на установените по делото обстоятелства съдът приема, че справедливият размер на заместващото обезщетение за причинените на ищеца от противоправното поведение на делинквента неимуществени вреди е в размер на сумата 1200 лв. Заместващото обезщетение представлява парично благо, като неговата обезщетителна функция е насочена към получаване на имуществени блага, чрез които да бъде морално удовлетворен пострадалият, като емоционално да бъдат потиснати изживените неблагоприятни последици от причинените му болки и страдания. В този смисъл съобразно обществено-икономическите условия в страната към момента на настъпване на процесното застрахователно събитие и наложилите се морални норми в обществото, респ. съобразно съдебната практика справедливият размер за заплащане на заместващо обезщетение при подобни травматични увреждания на пострадал в зряла възраст, но при възстановяване от получените травматични увреди, е в размер на сумата от 1200 лв.

Обезщетение в по-висок размер би довело до нарушаване на критериите на чл. 52 ЗЗД за справедливо възмездяване на вредите, с оглед техния вид, характер и интензитет и неоснователно разместване на блага.

Възраженията на ответника за наличие на съпричиняване на вредите от страна на пострадалия съдът намира за недоказани в хода на производството, с оглед което и определеното от съда обезщетение не подлежи на намаляване.

Следователно искът с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ следва да се уважи за сумата 1200 лева и да се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 2000 лева.

По искането за присъждане на лихва за забава:

За разлика от КЗ (отм.); новият КЗ /в сила от 01.01.2016 г. / в чл. 429, ал. 3, изр. 2 изрично лимитира включените в застрахователното обезщетение, а оттам и в застрахователната сума, лихви за забава като ги ограничава до тези, които текат от момента на по-ранната от следните дати: датата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования на осн. чл. 430, ал. 1, т. 2 КЗ или от датата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от увреденото лице или от датата на предявяване на претенцията на увредения пред застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение, но не и от датата на настъпване на застрахователното събитие. По отношение на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в чл. 493, ал. 1, т. 5 КЗ е предвидено, че застрахователят покрива отговорността на застрахования за лихвите по чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, т. е. при ограниченията на чл. 429, ал. 3 КЗ - само в рамките на застрахователната сума и за периода с начало от уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие, респ. предявяване на претенция от увреденото лице. В чл. 494, т. 10 КЗ изрично се изключват от застрахователното покритие всички разноси и лихви извън тези по чл. 429, ал. 2 и ал. 5 КЗ при спазване на условията по чл. 429, ал. 3 КЗ, т. е. не се покриват лихви за периода от датата на деликта до датата на уведомяване на застрахователя.

Разликата в периодите по отношение на дължимото спрямо увреденото лице обезщетение за забава от делинквента на осн. чл. 86 вр. чл. 84, ал. 3 ЗЗД и от застрахователя по застрахователния договор се извежда не само с оглед изричното правило на чл. 429, ал. 3, изр. 2 КЗ, но и предвид въведената с новия КЗ абсолютна процесуална предпоставка за предявяване на прекия иск на увреденото лице спрямо застрахователя на делинквента по застраховка „Гражданска застраховка“ на автомобилистите на осн. чл. 498, ал. 3, вр. чл. 432, ал. 1 КЗ - отправянето на писмена застрахователна претенция спрямо застрахователя по реда на чл. 380 КЗ /в този смисъл Решение № 128 от 4.02.2020 г. на ВКС по т. д. № 2466/2018 г., I т. о., ТК/.

В конкретния случай застрахователят е уведомен за претенцията на увреденото лице на 31.01.2023 г., видно от приложената към исковата молба молба, вх. № ОИ-710-68/31.01.2023 г. Следователно застрахователят дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва върху сумата от 1200 лева от датата, на която е предявена извънсъдебно претенцията на ищеца пред застрахователя – 31.01.2023 г., за който период това искане следва да бъде уважено.

По разноските:

При този изход от спора на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК право на разноси, които да бъдат присъдени със съдебното решение, имат и двете страни.

Ищецът е сторил разноси, както следва: 80 лева за държавна такса, 10 лева за съдебни удостоверения, 40 лева – депозит за разпит на свидетел, 400 лева – депозити за възнаграждения на вещите лица. Заявена е претенция за присъждане на адвокатско възнаграждение в полза на адвоката, представлявал безплатно ищеца в производството. На основание чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3 ЗАдв., като отчита невисоката фактическа и правна сложност на спора, срочното разглеждане и приключване на

делото и обема на извършените действия по процесуално представителство, при съобразяване на релевантната практика на СЕС и актуалната практика на ВКС по приложението на чл. 38 ЗАдв., съдът определя адвокатско възнаграждение в полза на адв. О. в размер на сумата 480 лева с вкл. ДДС. Съобразно изхода от спора в полза на ищеца следва да се присъди сумата 318 лева, а в полза на адвоката му – сумата 288 лева с вкл. ДДС.

Ответникът също има право на разноски съразмерно на отхвърлената част от иска. Сторените от страната разноски възлизат на сумата 400 лева – депозити за възнаграждения на вещите лица, като на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 25 НЗПП съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата 100 лева или в полза на ответника се следва сумата 200 лева.

Мотивиран от изложеното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗД Б., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Д. да заплати на основание чл. 432, ал. 1 ГПК на М. Р. К., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, ул. „Ц. сумата **1200 лева**, ведно със законната лихва от 31.01.2023 г. до окончателното плащане, представляваща обезщетение за неимуществени вреди (болки и страдания), възникнали от травматичните увреждания, причинени на ищеца в резултат от пътно-транспортно произшествие, настъпило на 23.01.2023 г. около 19:30 ч. в гр. София на кръстовището на ул. „Д.“ и ул. „Самара“ поради виновно нарушение на правилата за движение по пътищата от водача на лек автомобил „Ауди 80“, рег. № ., чиято гражданска отговорност е била застрахована от „ЗД Б. по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за разликата над уважения до пълния предявен размер от 2000 лева.

ОСЪЖДА „ЗД Б., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Д. да заплати на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на М. Р. К., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, ул. „Ц. сумата **318 лева**, представляваща разноски за първоинстанционното производство.

ОСЪЖДА „ЗД Б., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Д. да заплати на основание чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3 ЗАдв. на адвокат В. В. О., САК, със служебен адрес: гр. София, ул. „Ц. сумата **288 лева** с ДДС, представляваща адвокатско възнаграждение за безплатно процесуално представителство на М. Р. К. в първоинстанционното производство.

ОСЪЖДА М. Р. К., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, ул. „Ц. да заплати на основание чл. 78, ал. 3, вр. ал. 8 ГПК на „ЗД Б., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Д. сумата **200 лева**, представляваща разноски за първоинстанционното производство.

Решението подлежи на обжалване пред СГС с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____